T.C.
SELÇUK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MEB 2005 MATEMATİK EĞİTİMİ PROGRAMI ÇERÇEVESİNDE HAZIRLANAN 2006–2007 EĞİTİM ÖĞRETİM YILINDA İLKÖĞRETİM 2.KADEMEDE 6. 7. VE 8. SINIF MATEMATİK KİTAPLARININ İNCELENMESİ VE MATEMATİĞE KARŞI OLUMLU TUTUM GELİŞTİRMEYE ETKİSİ

Ayşegül ÇİĞİLLİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ
ORTAÖĞRETİM
FEN VE MATEMATİK ALANLARI EĞİTİMİ
ANABİLİM DALI

KONYA, 2009

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

MEB 2005 EĞİTİM PROGRAMI ÇERÇEVESİNDE İLKÖĞRETİM 2.KADEMEDE OKUTULAN MATEMATİK KİTAPLARINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLERİN MATEMATİĞE KARŞI OLUMLU TUTUM GELİŞTİRMEYE ETKİSİ ÜZERİNE

Ayşegül ÇİĞİLLİ

Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü

Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanları Eğitimi Anabilim Dalı

Danışman: Yrd. Doç. Dr. A. Selçuk KURBANLI
2009, 40 sayfa

Jüri: Yrd. Doç. Dr. Abdullah Selçuk KURBANLI
Prof. Dr. Eşref HATIR
Doç. Dr. Cengiz ÇINAR

Bu araştırmada, Milli Eğitim Bakanlığının 2005 ilköğretim matematik dersi öğretim programı çerçevesinde hazırlanan 2006–2007 eğitim öğretim yılında ilköğretim ikinci kademede okutulan altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf matematik ders kitapları ile ilgili görüşleri elde etmek ve yapılan değişikliklerin matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmeye etkisini araştırmak amaçlanmıştır. Bu amaçla Konya ilinin Akşehir ve Doğanhisar ilçelerinde bulunan 9 farklı okulda 718 öğrenciye anket uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tutum, Matematik eğitimi, Matematik ders kitabı, Matematik programı

ABSTRACT

MS Thesis

IT IS ABOUT DEVOLOPİNG ATTİDUE TOWARDS MATHS OF THE İMPLEMENTED CHANGES WHICH HAS BEEN DONE IN THE SECOND LEVEL BOOKS IN ELEMENTERY EDICATION IN THE FRAME OF 2005 EDUCATION CURRICULUM OF THE MINISTRY OF EDUCATION

Ayşegül ÇİĞİLLİ

Selcuk University Institute of Scientific Sciences

Department of Secondary Science and Matheathics Education

Supervisor: Yrd. Doç. Dr. Abdullah Selçuk KURBANLI
2009, 40 Pages

Jury: Asist. Yrd. Doç. Dr. Abdullah Selçuk KURBANLI
Prof. Dr. Eşref HATIR
Doç. Dr. Cengiz ÇINAR

This study has been done to analize of the second level boks in elementery education(sixth, seventh and eighth class), prepared in the frame of the ministry of education, 2005 maths education curriculum in 2006-2007 academic year and the influences of implement changes ın devoloping attıdue towards maths.For this purpose questionnaires for 718 studens were carried in various schools in Akşehir and Doğanhisar country Konya.

KEY WORDS: Affective variables, Education of maths, Lesson-book of maths, Maths program.

ÖNSÖZ

Bu çalışma, 2006–2007 eğitim öğretim yılında ilköğretim ikinci kademede okutulan altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf matematik ders kitaplarının içeriği hakkındaki görüşleri ve matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmeye katkısı üzerine yapılmıştır. Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Orta Öğretim Fen ve Matematik Alanlar Eğitimi Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Abdullah Selçuk KURBANLI yönetiminde yapılarak Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsüne Yüksek lisans tezi olarak sunulmuştur.

"MEB 2005 MATEMATİK EĞİTİMİ PROGRAMI ÇERÇEVESİNDE HAZIRLANAN 2006–2007 EĞİTİM ÖĞRETİM YILINDA İLKÖĞRETİM 2.KADEMEDE 6. 7. VE 8. SINIF MATEMATİK KİTAPLARININ İNCELENMESİ VE MATEMATİĞE KARŞI OLUMLU TUTUM GELİŞTİRMEYE ETKİSİ " adlı tez konusunun tespitinde ve hazırlanması sırasında benden yardımlarını esirgemeyen danışman hocam Yrd. Doç. Dr. Abdullah Selçuk KURBANLI hocama, ayrıca çalışmam süresince eşimin büyük desteği ve sabrı için teşekkürü bir borç bilirim.

Ayşegül ÇİĞİLLİ

KONYA 2009

ÖZET

ABSTRACT

ÖNSÖZ

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM I

1.GİRİŞ

1.1 Problem..... 1

1.2 Araştırmanın Amacı……..... 1

1.3 Araştırmanın Önemi…… 2

1.4 Varsayımlar…….. 2

1.5 Sınırlılıklar…… 3

1.6 Tanımlar……..... 3

BÖLÜM II

2.MATEMATİK ÖĞRETİMİ VE İLKÖĞRETİM MATEMATİK PROGRAMINA GENEL BİR BAKIŞ

2.1 Matematik Öğretimi……..... 4

2.2 Matematik Eğitiminin Genel Amaçları……... 6

2.3 Matematiğe Olan Kaygı ve Tutum……. 7

2.4 İlköğretim Matematik Programına Genel Bir Bakış……..... 9

2.5 Kaynak araştırması…..... 11

BÖLÜM III

3.MATERYAL VE METOD

3.1 Araştırmanın Modeli…….. 13

3.2 Evren ve Örneklem……. 14

3.3 Verilerin Toplanması ve Uygulanması…….16

3.4 Verilerin Analizi ve Yorumu……17

BÖLÜM IV

4.ARAŞTIRMA SONUÇLARI

4.1 Öğrencilere Uygulanan Anket…… 18

4.1.1 Öğrencilerin ders kitapları ile ilgili görüşlerine ait bulgular ve yorumlar…… 23

4.1.2 Öğrencilerin matematiğe karşı tutumları ile ilgili görüşlerine ait bulgular ve yorumlar…… 26

5.SONUÇLARIN TARTIŞILMASI…… 28

6.ÖNERİLER…… 29

7.LİTERATÜR LİSTESİ(KAYNAKLAR)…… 30

8.EKLER……... 32

EK 1…… 32

EK 2……. 33

EK 3..... 34

1.GİRİŞ

1.1 Problem

İlköğretim ikinci kademede okutulan matematik ders kitaplarının matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmeye katkısı nedir?

Tanım: Matematik ders kitapları ile ilgili milli eğitim bakanlığının 2005 ilköğretim matematik dersi öğretim programı çerçevesinde hazırlanan 2006–2007 eğitim öğretim yılında ilköğretim ikinci kademede okutulan altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf matematik ders kitapları kastedilmektedir.

1.2 Araştırmanın Amacı

Matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmek, matematiğin en önemli hedeflerindendir. Çünkü matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmenin, matematik başarısını olumlu yönde etkilediğini gösteren birçok araştırma vardır (Baykul 2001, Altun 2000, Caine and Coine 1991). Milli eğitim bakanlığı 2005 yılında ilköğretim matematik öğretimi programını yeniden düzenlemiş ve bu çerçevede hazırlanan matematik ders kitaplarının içeriği de değişmiştir.

Bu araştırmanın amacı da 2006–2007 eğitim öğretim yılında ilköğretim ikinci kademede okutulan altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf matematik ders kitaplarının içeriği ile ilgili görüşleri elde etmek ve yapılan değişikliklerin matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmeye etkisini araştırmaktır.

1.3 Araştırmanın Önemi

Eğitimin her aşamasında kullanılan ders kitapları, öğretim programları çerçevesinde, eğitim ve öğretimi etkili kılacak şekilde planlanmalı ve gelişmiş ülkelerin ders kitabı standartlarına uygun olmalıdır. Öğretimin kalitesini yükseltmek için ülkemiz eğitim sisteminde sürekli gündemde olan ders kitapları ile ilgili araştırmaların devam etmesi ve bir ders kitabında beklentilerin ortaya çıkarılması önemlidir (Çepni ve Akdeniz 1996). Ayrıca milli eğitim bakanlığının 2005 ilköğretim matematik dersi öğretim programı çerçevesinde hazırlanan 2006–2007 eğitim öğretim yılında ilköğretim ikinci kademede okutulan altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf matematik ders kitaplarının matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmeye katkısını araştırmak, bundan sonra hazırlanacak olan matematik ders kitaplarının daha nitelikli ve kaliteli olması içinde önemlidir.

1.4 Varsayımlar

Bu araştırmanın temel varsayımları şunlardır:

1. Veri toplama aracı olarak geliştirilen anketlerin, matematik ders kitaplarını inceleyebilecek ve matematiğe karşı tutumları tespit edebilecek yeterlilikte olduğu,
2. Öğrencilere uygulanan anket formlarının samimiyetle ve güvenilir bir şekilde cevaplandırıldığı,
3. Yapılan istatistiki işlemlerin geçerli ve güvenilir olduğu,
4. Çalışma evreninin araştırma için yeterli olduğu,

varsayılmıştır.

1.5 Sınırlılıklar

Araştırmanın sınırlılıkları aşağıdaki şekilde sıralanmıştır.

1. Öğrencilere uygulanan anket; Konya ilinin Akşehir ve Doğanhisar ilçelerinde bulunan okullardan sadece 9 tanesindeki 718 öğrenciyle sınırlıdır.

2. Bilgi toplama aracı olarak anket metodu kullanılmıştır. Metodun tabiatından kaynaklanan sınırlılıklar vardır.

3. Elde edilen veriler, öğrencilerin anket sorularına verdikleri cevaplarla ve ayrıca kaynaklardan elde edilecek bilgilerle sınırlıdır.

1.6 Tanımlar

Eğitim: Bireyin davranışında, kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istenilen yönde değişme meydana getirme sürecidir (Ertürk 1972).

Öğretim: Öğrenci gelişimini amaçlayan ve öğrenmenin başlatılması, sürdürülmesi ve gerçekleştirilmesi için düzenlenen planlı etkinliklerden oluşan bir süreçtir (Açıkgöz 2000).

İlköğretim: Birkaç öğretim basamağından oluşan örgün eğitim düzeninin, okuyup yazmayı, aritmetiği, iyi bir yurttaş olmak için en gerekli bilgi ve becerileri kazandıran bir basamağıdır (Oğuzkan 1993).

Tutum: Belli bir objeye karşı bireylerin olumlu veya olumsuz tepki gösterme eğilimi olarak tanımlanmaktadır (Turgut 1978).

Matematik: Örüntülerin ve düzenlerin bilimidir. Bir başka deyişle matematik sayı, şekil, uzay, büyüklük ve bunlar arasındaki ilişkilerin bilimidir. Matematik, aynı zamanda sembol ve şekiller üzerine kurulmuş evrensel bir dildir (Meb 2005).

2.MATEMATİK ÖĞRETİMİ VE İLKÖĞRETİM MATEMATİK PROGRAMINA GENEL BİR BAKIŞ

2.1 Matematik Öğretimi

Dünyada bilginin önemi hızla artmakta, buna bağlı olarak "bilgi" kavramı ve "bilim" anlayışı da değişmekte, teknoloji ilerlemekte, demokrasi ve yönetim kavramları farklılaşmakta, tüm bu değişimlere ayak uydurabilmek için toplumların bireylerinden beklediği beceriler de değişmektedir. Dünyada yaşanan hızlı değişim, her alanda olduğu gibi eğitim alanında da değişimi gerektirmektedir(Meb 2005).

Yeni bilgiler ve teknolojiler, matematik yapmanın ve iletişim kurmanın yollarını sürekli değiştirmektedir. Örneğin, hesap makineleri önceleri çok pahalıydı; fakat bugün ucuzladı ve yaygınlaştı. Önceden kâğıt kalem ile yapmak zorunda kaldığımız ve günlük yaşamda ihtiyaç duyduğumuz pek çok hesaplamayı artık hesap makineleri ile daha kolay yapabilmekteyiz. Bu değişimin doğal sonucu olarak matematik eğitiminde kâğıt kalem ile hesaplamaların önemi azalırken tahmin edebilme, problem çözme gibi beceriler önem kazanmıştır. Önceleri bazı bilgilere, sadece belli sayıda insan erişebiliyordu. Zamanla medya araçlarının gelişmesi ve internetin yaygınlaşması sayesinde bu bilgilere erişim kolaylaştı. Bu nedenle matematik eğitiminin, öğrencilerin bilinçli birer vatandaş ve tüketici olabilmeleri için; istatistiği doğru kullanabilme ve yorumlayabilme, veriye dayalı tahminde bulunabilme, karar verebilme gibi becerilerini geliştirmeyi amaçlaması gerekmektedir (Meb 2005).

Günlük yaşamda, matematiği kullanabilme ve anlayabilme gereksinimi önem kazanmakta ve sürekli artmaktadır. Değişen dünyamızda, matematiği anlayan ve matematik yapanlar, geleceğini şekillendirmede daha fazla seçeneğe sahip olmaktadır. Değişimlerle birlikte matematiğin ve matematik eğitiminin belirlenen ihtiyaçlar doğrultusunda yeniden tanımlanması ve gözden geçirilmesi gerekmektedir (Meb 2005).

Günümüzde ulusların varlıklarını sürdürebilmeleri, eğitime verdikleri önem ve bu alanda yaptıkları yatırımlar ile bağlantılıdır. Önem verilmesi gereken başka bir nokta ise genç kuşakların yetiştirilmesinde temel oluşturan eğitim sistemleri ve bunları oluşturan öğretim programlarıdır. Matematik öğretiminin amaçlarından en önemlisi, uluslar arası her düzeyde üretici bireyler yetiştirmektir. Yaklaşım bu olunca, programların düzenlenmesinin uluslar arası düzeyde düşünülmesi kaçınılmaz olmaktadır (Ertem ve Aklan 2005).

Matematik; örüntülerin ve düzenlerin bilimidir. Bir başka deyişle matematik sayı, şekil, uzay, büyüklük ve bunlar arasındaki ilişkilerin bilimidir. Matematik, aynı zamanda sembol ve şekiller üzerine kurulmuş evrensel bir dildir. Matematik; bilgiyi işlemeyi (düzenleme, analiz etme, yorumlama ve paylaşma), üretmeyi, tahminlerde bulunmayı ve bu dili kullanarak problem çözmeyi içerir (Meb 2005).

Matematik eğitimi, bireylerin fiziksel dünyayı ve sosyal etkileşimleri anlamaya yardımcı olacak geniş bir bilgi ve beceri donanımı sağlar. Matematik eğitimi, bireylere çeşitli deneyimlerini analiz edebilecekleri, açıklayabilecekleri, tahminde bulunacakları ve problem çözebilecekleri bir dil ve sistematik kazandırır. Ayrıca, yaratıcı düşünmeyi kolaylaştırır ve estetik gelişimi sağlar. Bunun yanı sıra, çeşitli matematiksel durumların incelendiği ortamlar oluşturarak bireylerin akıl yürütme becerilerinin gelişmesini hızlandırır (Meb 2005).

Matematik öğretiminin asıl amacı; düşünen, üreten, yanlışla doğruyu ayırt eden, neden sonuç ilişkisi kurabilen, üretebilen bireyler yetiştirmektir (Erdem ve ark. 2005).

Matematiği öğrenmek; temel kavram ve becerilerin kazanılmasının yanı sıra matematikle ilgili düşünmeyi, genel problem çözme stratejilerini kavramayı, matematiğe karşı olumlu tutum içinde olmayı ve matematiğin gerçek yaşamda önemli bir araç olduğunu takdir etmeyi de içermektedir (Meb 2005).

2.2 Matematik Eğitiminin Genel Amaçları

Öğrenciler, bu programın sonunda:

1. Matematiksel kavramları ve sistemleri anlayabilecek, bunlar arasında ilişkiler kurabilecek, günlük hayatta ve diğer öğrenme alanlarında kullanabilecektir.
2. Matematikte veya diğer alanlarda ileri bir eğitim alabilmek için gerekli matematiksel bilgi ve becerileri kazanabilecektir.
3. Mantıksal tümevarım ve tümdengelimle ilgili çıkarımlar yapabilecektir.
4. Matematiksel problemleri çözme süreci içinde kendi matematiksel düşünce ve akıl yürütmelerini ifade edebilecektir.
5. Matematiksel düşüncelerini mantıklı bir şekilde açıklamak ve paylaşmak için matematiksel terminoloji ve dili doğru kullanabilecektir.
6. Tahmin etme ve zihinden işlem yapma becerilerini etkin kullanabilecektir.
7. Problem çözme stratejileri geliştirebilecek ve bunları günlük hayattaki problemlerin çözümünde kullanabilecektir.
8. Model kurabilecek, modelleri sözel ve matematiksel ifadelerle ilişkilendirebilecektir.
9. Matematiğe yönelik olumlu tutum geliştirebilecek, özgüven duyabilecektir.
10. Matematiğin gücünü ve ilişkiler ağı içeren yapısını takdir edebilecektir.
11. Entelektüel merakı ilerletecek ve geliştirebilecektir.
12. Matematiğin tarihi gelişimi ve buna paralel olarak insan düşüncesinin gelişmesindeki rolünü ve değerini, diğer alanlardaki kullanımının önemini kavrayabilecektir.
13. Sistemli, dikkatli, sabırlı ve sorumlu olma özelliklerini geliştirebilecektir.
14. Araştırma yapma, bilgi üretme ve kullanma gücünü geliştirebilecektir.
15. Matematik ve sanat ilişkisini kurabilecek, estetik duygular geliştirilecektir (Meb 2005).

2.3 Matematiğe Olan Kaygı ve Tutum

Kaygı, gelmesi beklenen bir tehlikeden korkma halidir (Turgut 1978). Matematiğe olan kaygı, korku ve ondan çekinme davranışlarını kapsar. İlerlemesi halinde o kimsenin kaygılandığı durumu başaramayacağı inancına kapılmasına yol açar (Baykul 2001).

Tutum ise, belli bir objeye karşı bireylerin olumlu veya olumsuz tepki gösterme eğilimi olarak tanımlanmaktadır(Turgut 1978).

Bireylerde matematiksel gelişimin temelleri eğitimin ilk yıllarında atılmaktadır. Bu nedenle o dönemde, öğrencilerin matematiğe karşı ilgilerini keşfetmeye olanak sağlaması doğru olur. Matematiğin ne olduğu, matematiği öğrenmenin insan yaşamındaki önemi konusunda düşünce üretmeye bu yıllarda başlarlar ve ilerleyen yıllarda bu görüşler öğrencilerin düşünmesini, performansını, davranışlarını ve matematik öğrenme konusundaki kararlarını etkiler (Ertem ve Aklan 2005). Çocukların ilgileri ve günlük etkinlikleri, onların matematiksel düşüncelerini geliştirmede doğal araçlardır (NCTM 2000).

Ülkemizde pek çok öğrenci matematiğin zor olduğunu ve matematiği başaramayacağını düşünerek kaygılanmakta ve matematiğe karşı olumsuz tutum geliştirmektedir. Bu durum ilköğretimden başlamakta okul yılları ilerledikçe maalesef artarak devam etmektedir. Sonuçta öğrenciler bu önemli araca karşı olumsuz tutum ve kendilerine güvensizlik geliştirmektedir. Daha da kötüsü; kendilerinin matematiği öğrenecek kadar zeki olmadıkları, matematiğin onların uğraşacağı konular arasında bulunmadığı kanaatine varmaktadırlar. Bu yanlışlıkla, öğretimin, öğretmenin yaklaşımının önemli rolü vardır (Baykul 2001). Ayrıca Albayrak'a (2000) göre, bu korku sadece Türkiye'de değil bütün dünyada da vardır. Bunun yanında matematik dersi ilköğretim birinci sınıftan yüksek öğrenime kadar birçok programın temel derslerinden birisidir. Ayrıca öğrencilerin girdikleri birçok sınavda matematik sorularının da belirleyici olduğu da kabul edilmektedir. Öğrenciler açısından, matematik dersi zorunlu olarak öğrenilmesi gereken bir ders olurken aynı zamanda başarısız olunabilecek bir dersmiş gibi de algılanabilmektedir. Türkiye genelinde yapılan sınavlardaki matematik dersinin başarı oranının diğer derslere göre düşüklüğü, bir

anlamda bunu doğrulamaktadır. Bu başarısızlığının nedenlerinin en önemlilerinden biri de öğrencilerde var olan matematik korkusu ve matematik derslerinden başarısız olmayı kabullenme veya yapamama olduğu düşünülmektedir (Başar ve ark. 2005).

İlköğretim birinci kademedeki matematik kavramları arasında bu yaş çocuklarının öğrenmekte zorlanacağı kavramlar yoktur. Önemli zihin arızası bulunmayan her çocuk bu davranışları kazanabilir. Başarısızlığın sebepleri arasında, matematik öğretiminde öğrencilere, ilişkisel anlamayı sağlayıcı yardımda bulunmayışımız önemli bir rol oynamaktadır (Baykul 2001).

İlköğretim matematik programı, öğrencilerin olumlu duyuşsal gelişimini de dikkate almıştır. Matematiksel kavram ve beceriler geliştirilirken, öğrencilerde bu duyuşsal gelişim de göz önünde bulundurulmalıdır. Tutum, özgüven ve matematik kaygısı duyuşsal boyutu içermektedir (Meb 2005).

Bu boyutla aşağıdakiler hedeflenmektedir:

- Matematikle uğraşmaktan zevk alma
- Matematiğin gücünü ve güzelliğini takdir etme
- Matematikte özgüven duyma
- Bir problemi çözerken sabırlı olma
- Matematiği öğrenebileceğine inanma
- Matematikteki başarılarını ve matematikle ilgili duygu ve düşüncelerini olumsuz yönde etkileyecek kadar kaygıya sahip olmama
- Matematikle ilgili konuları tartışma
- Matematik öğrenmek isteyen kişilere yardımcı olma
- Gerçek hayatta matematiğin öneminin farkında olma
- Matematik dersinde istenenleri yerine getirme
- Matematik dersinde yapılması gerekenler dışında da çalışmalar yapma
- Matematik kültürünü hayatına uygulama
- Matematikle ilgili çalışmalarda yer alma
- Matematiğin bilimsel ve teknolojik gelişmeye katkıda bulunduğunu düşünme
- Matematiğin kişinin yaratıcılığını ve estetik anlayışını geliştirdiğine inanma
- Matematiğin mantıksal kararlar vermeye katkıda bulunduğuna inanma
- Matematiğin zihinsel gelişime olumlu etkisi olduğunu düşünme

2.4 İlköğretim Matematik Programına Genel Bir Bakış

Yaşadığımız çağın etkileri sonucu bireylerin yaşantılarında değişiklikler olmakta, onları yarınki hayata hazırlamayı amaçlayan eğitim programlarında da doğal olarak değişiklikler olmaktadır. Bu değişme ve gelişmelerden eğitim programında yer alan ders programları da etkilenmektedir (Albayrak ve Aydın 2005). Bu süreçte uygulanmakta olan matematik programı ve matematik ders kitapları da değişikliklere uğramıştır.

Hedef davranış analizine 1983 ilköğretim matematik programında yer verilmiş olması, matematik eğitimi açısından yeni bir dönemin başlangıcı olarak düşünülebilinir. Daha sonra 6. , 7. ve 8. sınıf konuları da ilköğretim matematik programına ilave edilerek 5+3=8 ilköğretim matematik dersi programı adı altında Talim Terbiye Kurulunun 19.11.1990 gün ve 153 sayılı kararı ile denenip geliştirilmek üzere 1991–1992 öğretim yılından itibaren uygulamaya sokulmuştur. İlköğretim matematik dersi programı, Talim Terbiye Kurulunun 25.05.1998 tarih ve 68 sayılı kararı ile yeniden düzenlenmiştir (Albayrak ve Aydın 2005). 21.10.1999 tarih ve 14448 sayılı karar ile de programda ki bazı konular iptal edilerek yeniden düzenleme yapılmıştır. Son olarak 2005 yılında ilköğretim matematik dersi programı köklü bir değişikliğe uğramıştır.

Bilimsel ve teknolojik gelişmeler, eğitim bilimlerinde öğretme-öğrenme anlayışında gelişmeler, eğitimde kaliteyi ve eşitliği artırma gereksinimi, ekonomiye ve demokrasiye duyarlı bir eğitim ihtiyacı, bireysel ve ulusal değerlerin küresel değerler içinde geliştirilmesi zorunluluğu, sekiz yıllık temel eğitim için program bütünlüğünün sağlanması zorunluluğu, yeni bir matematik öğretim programını zorunlu kılmıştır (Meb 2005).

Yeni program hazırlanırken bilimsel araştırmalar, ulusal ve uluslar arası raporlar, öğretmenlerin deneyimleri ve farklı ülkelerin programları göz önünde bulundurulmuştur (Meb 2005).

1940’lı yıllarından beri ilk kez milli eğitim öğretim programları uluslar arası mukayese yapılarak bütünsel olarak ele alınmıştır. Katı davranışçı program anlayışından konnitif ve yapılandırıcı bir yaklaşıma geçilmiştir (Meb 2005).

Program “Her çocuk matematik öğrenebilir.” İlkesi ile hazırlanmıştır. Programda, kavramsal bir yaklaşım izlenmektedir. Bu yaklaşımla; matematiksel kavramların geliştirilmesinin yanı sıra, işlem becerisi ve bazı önemli becerilerin geliştirilmesi de hedeflenmiştir. Bu beceriler; problem çözme, iletişim kurma, akıl yürütme ve ilişkilendirmedir(Meb 2005).

Program, öğrencilerin matematik yapma sürecinde aktif katılımcı olmasını esas almaktadır. Programda, öğrencilerin araştırma yapabilecekleri, keşfedebilecekleri, problem çözebilecekleri, çözüm ve yaklaşımlarını paylaşıp tartışabilecekleri ortamların sağlanmasının önemi vurgulanmış; matematiğin hem kendi içinde hem de başka alanlarla ve ara disiplinlerle ilişkilendirmesi benimsenmiştir (Meb 2005).

Matematikle ilgili kavramlar, doğası gereği, soyut niteliktedir. Çocukların gelişim düzeyleri dikkate alındığında kavramların doğrudan kazanılması oldukça zordur. Bu nedenle, programda yer alan kavramlar, somut ve sonlu yaşam modellerinden yola çıkılarak ele alınmıştır. Öğrencilerin matematiğin günlük hayatta vazgeçilmez bir araç olduğunu fark etmeleri, matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmelerini sağlayacaktır (Meb 2005).

Bu programda; matematiksel kavramların geliştirilmesinin yanı sıra, bazı önemli becerilerin geliştirilmesi de hedeflenmiştir. Bu beceriler; problem çözme, iletişim kurma, akıl yürütme ve ilişkilendirmedir (Meb 2005).

Programın odağında matematiksel kavram ve ilişkilerin oluşturduğu sayılar, geometri, ölçme ve veri olmak üzere dört öğrenme alanı bulunmaktadır (Meb 2005).

2.5 Kaynak Araştırması

Öğrenmeye etki eden faktörleri Bloom (1979); bilişsel, duyuşsal ve diğer olmak üzere üç grupta toplamaktadır. Yapılan çalışmalar (Bloom 1979), bireylerin öğrenmeleri arasındaki farklılıkların yaklaşık dörtte birinin kaynağının duyuşsal özelliklerden geldiğini göstermektedir. Duyuşsal özellikler arasında kaygı ve tutum önemli bir yer tutar (Baykul 2001).

Matematik belki de öğrencilerin en çok korktukları derslerden biridir. Kennedy ve Tips (1991), birçok insanın hata yapma korkusuyla matematik etkinliklerinden uzak durduğunu belirtmiştir.

Aşkar (1988), öğrencilerin matematiğe yönelik olumlu tutum geliştirmelerinin matematik dersinin hedeflerinden biri olduğunu, matematik öğretmenlerinin, öğrencilerin matematiğe karşı ilgi ve sevgilerinin matematik başarısı üzerine etkili olduğunu belirtmiştir.

Bloom (1979), akademik benlik ile okul başarısı arasındaki ilişkisi üzerinde yapılan araştırmalarda şu sonuçlar elde edilmiştir. Belli bir dersle ilgili yaşantılar arttıkça bu dersle ilgili duyuşsal özellikler ile başarı arasındaki korelasyon yalnız matematik ve fen derslerinde artmaktadır. Diğer derslerde bu gözlenmemektedir. Ayrıca bu derslerdeki düşük başarı derslerle ilgili duyuşsal özellikleri azaltmakta, yüksek başarı artırmaktadır.

Altun (2000), matematik öğrenme ve çalışma analizi üzerinde yaptığı bir araştırmada, çocukların matematik öğrenme ve çalışma alışkanlıkları ile ilgili incelenen 10 faktörden(tutum, güdüleme, zaman kullanımı, kaygı, konsantrasyon, bilgi işleme, ana fikirlerin seçimi, ders çalışma yardımcıları, kendi kendini test etme, test stratejileri) kaygı ve güdülemenin çok önemli olduğunu, tutumun da beşinci sırada olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Zihinsel ve duygusal süreçler öğrenmenin yadsınamaz parçalarıdır ve bunlar arasında karşılıklı bir ilişki vardır. Duygular ve beklentiler ne öğrenildiğini etkiler. Birçok beyin araştırması bulguları da öğrenmede duyguların çok önemli olduğuna işaret etmektedir (Caine and Coine 1991). Bir konuya ilişkin duygular öğrenme sürecinde değişebilir. Duygular tutum sayesinde ortaya çıkar. Öğrenciler bir konuyla ilgili

öğrendikleri bilgileri unutsalar bile o konuya karşı olan tutum ve eğilimleri unutmazlar (Stodolsky,Salk and Glaessnes 1991).

Daha birçok araştırma öğrencilerin matematiğe karşı tutumlarının matematikteki başarılarını etkilediğine işaret etmektedir (Minato and Yanese 1984,Ethington and Wolfe 1986,Cheung 1988,Erktin 1993). Böylece, matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmek daha da önem kazanmaktadır. Aslında matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmek matematik eğitiminin en önemli amaçlarındandır.

Bütün bu araştırmalar gösteriyor ki, matematiğe karşı olumlu tutum beslemek, matematik başarısı için çok önemlidir. Ayrıca ilköğretim matematik dersinin amaçlarından biri de matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmek ve çocukların özgüven duygusunu geliştirmektir.

3.MATERYAL VE METOD

Bu bölümde, araştırmanın modeli, evren ve örneklemi, bilgi toplama araçları, bilgilerin toplanması, analizi ve yorumu konuları hakkında yapılanlar açıklanmıştır.

3.1 Araştırmanın Modeli

Araştırma modeli, araştırmanın amacına uygun ve ekonomik olarak, verilerin toplanması ve çözümlenebilmesi için gerekli şartların düzenlenmesi olarak tanımlanmaktadır. Araştırma modeli, tarama ve deneme olarak ikiye ayrılır. Bu araştırmada, tarama modeli kullanılmıştır. Bu model; bir durumu var olduğu biçimiyle tasvir etmeyi amaçlayan araştırma yaklaşımıdır. Bu modelde araştırmaya konu olan olay, kendi şartları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır. Onları herhangi bir şekil ile değiştirme ve etkileme çabası gösterilmez. Tarama modeline dayalı araştırmalar da “durum nedir?”, neredeyiz?”, ”ne yapmak istiyoruz?”, ”nereye hangi yöntemle gitmeliyiz?” gibi sorulara var olan verilere dayanarak cevap bulunmak istenmektedir. Deneme modelinde ise sebep-sonuç ilişkilerini belirlemek gayesi ile, doğrudan araştırmacının kontrolü altında, gözlenmek istenen verilerin üretildiği araştırma modelidir. Tarama modelinde var olan durum gözlenirken, deneme modelinde gözlenmek istenen araştırmacı tarafından üretilir. Genel tarama modeli, evren hakkında bir yargıya varmak amacıyla evrenin tümü ya da ondan alınacak bir grup, örnek ya da örneklerin üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir.

Bu araştırmada veri toplama aracı olarak anket tekniği kullanılmıştır. Ankete katılanların kişisel görüşleri anket yolu ile belirlenmiştir.

3.2 Evren ve Örneklem

Evren (Population) , araştırmaya konu olan sahayı ifade eden bir terimdir. İki tür evren vardır. Bunlar;

1.Genel evren, tanımlanması kolay fakat ulaşılması güç hatta imkânsız bir bütündür.

2. Çalışma evreni, araştırmacının doğrudan gözleyerek ya da ondan seçilmiş bir örnek küme üzerinde yapılan gözlemlerden faydalanarak, hakkında görüş bildireceği evrendir. Pratikte araştırmalar yalnızca çalışma evreni üzerinde yapılmaktadır. Sonuçlarında, bu sınırlı evrene genellemesi tabidir.

Bu araştırmada genel evren Türkiye genelindeki ilköğretim 6. 7. 8. sınıf öğrencileri, çalışma evreni ise Konya ilinin Akşehir ve Doğanhisar ilçeleri alınacaktır.

Örneklem (Araştırma Kümesi) belli bir evrenden belli bir kurala göre seçilmiş ve seçildiği evrenin temsil yeterliliği kabul edilen küçük kümedir. Örnekleme, evrenden örneklem alma işlemidir. Bütün bir kitle yerine, onun bütün özellikleri hakkında bize bilgi verecek "temsili" bir parçanın seçilmesidir.

TC Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı'nın Konya Valiliği'ne 18.04.2008 tarih ve 21707 sayılı yazıları ile Konya ilinde bulunan Akşehir ve Doğanhisar ilçelerindeki ilköğretim okullarındaki öğretmen ve öğrencilere "MEB 2005 Eğitim Programı Çerçevesinde İlköğretim İkinci Kademede Okutulan Matematik Kitaplarında Yapılan Değişikliklerin Matematiğe Karşı Olumlu Tutum Geliştirmeye Katkısı Üzerine " konusunda anket uygulanması izni alınmıştır. İzin alınan okullara başvurularak öğrencilere anket uygulanmıştır.

Öğrencilere ise 725 anket verilmiş 718 tanesi (% 99) teslim alınmıştır.

Tablo 3.2.1: Anket uygulanan grupların sayısı

Gruplar	Verilen Anket Sayısı	Alınan Anket Sayısı	Toplam %
Öğrenciler	725	718	99%

Ankete 359 kız öğrenci, 359 erkek öğrenci olmak üzere toplam 718 öğrenci katılmıştır. Ankete katılan öğrencilerin % 50'si kız,% 50'si erkektir.

Tablo 3.2.2: Anket uygulanan öğrencilerin okul ve sınıflara göre cinsiyet dağılımı

	6.SINIF		**7.SINIF**		**8.SINIF**		**TOPLAM**		**TOPLAM**
OKUL ADI	**Kız**	**Erkek**	**Kız**	**Erkek**	**Kız**	**Erkek**	**Kız**	**Erkek**	**Mevcut**
Bahçelievler İÖO	26	24	34	30	30	23	90	77	167
Nasreddin Hoca İÖO	26	26	27	23	26	20	79	69	148
Haydar Tuna İÖO	15	14	14	16	11	12	40	42	82
Tarık Buğra İÖO	6	10	0	0	8	16	14	26	40
Atatürk İÖO	18	13	12	15	10	21	40	49	89
Cumhuriyet İÖO	20	19	14	24	13	4	47	47	94
Hisar İÖO	7	6	3	7	3	8	13	21	34
Yazlıca İÖO	4	7	6	8	11	1	21	16	37
Koçaş Ş.H.B.İÖO	3	0	5	4	7	8	15	12	27
	6.snf	**7.snf**	**8.snf**	**Top.**	**%**				
KIZ	125	115	119	359	50				
ERKEK	119	127	113	359	50				
Toplam	254	242	232	718					

3.3 Verilerin Toplanması ve Uygulanması

Araştırmada verilerin toplanmasında anket yöntemi seçilmiş; bunun yanı sıra matematik öğretimi ile ilgili literatür taraması yapılmıştır.

MEB 2005 Eğitim Programı Çerçevesinde İlköğretim İkinci Kademede Okutulan Matematik Kitaplarında Yapılan Değişikliklerin Matematiğe Karşı Olumlu Tutum Geliştirmeye Katkısı İle ilgili anket, Konya İlinin Akşehir ve Doğanhisar ilçelerinde 9 farklı okulda 718 öğrenciye kitapların içeriği ile ilgili anket ve matematiğe karşı tutum anketi olmak üzere 2 anket uygulandı. Anket Konya ilinin Akşehir ve Doğanhisar ilçelerindeki 718 öğrencinin konu hakkındaki görüşlerini almayı amaçlamaktadır. Uygulanan anket örnekleri Ek 1 ve Ek 2 ’ de verilmiştir.

MEB 2005 Eğitim Programı Çerçevesinde İlköğretim İkinci Kademede Okutulan Matematik Kitaplarında Yapılan Değişikliklerin Matematiğe Karşı Olumlu Tutum Geliştirmeye Katkısı İle ilgili anketler, öğrencilere 2008–2009 eğitim öğretim yılının birinci yarıyılında uygulanmıştır. Anketlerin uygulanabilmesi için gerekli izinler alınmıştır. İzinler ekte verilmiştir. Anketler bizzat araştırmacı tarafından öğrencilere dağıtılmıştır. Gerekli açıklamalar yapılmış, doldurulan anketler araştırmacı tarafından objektif cevap verme imkânı gruplara verilerek, değerlendirilmeye alınmıştır.

3.4 Verilerin Analizi ve Yorumu

Öğrencilerin anket formları, açıklamalara göre doldurulup doldurulmadığı araştırmacı tarafından tek tek incelenmiş anket formlarının açıklamalara uygun olarak doldurulduğu görülmüştür.

Öğrencilere ders kitapları ile ilgili görüşlerini tespit etmek için uygulanan anketin maddelerine verilen cevapların puanlamalarına göre 0–8 puan aralığı olumsuz,8–16 puan aralığı kararsız,16–24 puan aralığı olumlu olacak şekilde değerlendirilerek kız ve erkek öğrencilerin ders kitapları ile ilgili ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları bulunmuştur.

Öğrencilere matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek için uygulanan anketin maddelerine verilen cevapların puanlamalarına göre 0–10 puan aralığı olumsuz,10–20 puan aralığı olumlu olacak şekilde değerlendirilerek kız ve erkek öğrencilerin matematiğe karşı tutum anketine verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları bulunmuştur.

Maddelere verilen cevapların puanlamaları yapıldıktan sonra yapılan anketlerin alfa güvenirlik katsayısı hesaplanmıştır.

4.ARAŞTIRMA SONUÇLARI

4.1 Öğrencilere Uygulanan Anket

Öğrencilere ders kitapları ile ilgili görüşlerini ve matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek amacıyla iki anket uygulanmıştır. Öğrencilerin ders kitapları ile ilgili görüşlerini tespit etmek amacıyla uygulanan anketin alfa güvenirlik katsayısı 0,65 ve matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek amacıyla uygulanan anketin alfa güvenirlilik katsayısı 0,79 bulunmuştur

Bu anketler toplam 9 okulda 718 öğrenciye uygulanmıştır.

Kız ve erkek öğrencilerin anketlerdeki sorulara verdikleri cevapların puanlamaları yapıldıktan sonra bulunan ortalamalar arasındaki farkın manidar olup olmadığını yani cinsiyete (kız-erkek) göre farklılık gösterip göstermediğini incelenmesi için T-Testi uygulanmıştır.

Kız ve erkek öğrencilerin anketlerdeki sorulara verdikleri cevapların puanlamaları yapıldıktan sonra bulunan ortalamalar, kitap anketinde 0–8: olumsuz, 8–16: kararsız, 16–24: olumlu; tutum anketinde 0–10: olumsuz, 10–20: olumlu düşündüklerini göstermiştir.

Öğrencilere ders kitapları ile ilgili görüşlerini tespit etmek için uygulanan anketin kitap puanları ve matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek için uygulanan anketin tutum puanlarını cinsiyete göre T-Testi sonuçları tablo 4.1.1 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.1: Kitap ve Tutum Puanlarının Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Group Statistics (Grup İstatistikleri)

Cinsiyet		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Toplam Kitap	Kız	359	16,84	4,119	0,217
	Erkek	359	16,85	4,300	0,227
Toplam Tutum	Kız	359	16,60	3,133	0,165
	Erkek	359	15,92	3,669	0,194

Inpendent Samples Test
(Bağımsız Örneklemler T- Testi)

		Leven's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means			
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference
Toplam KİTAP	Equal variances assumed	0,886	0,347	-0,044	716	0,965	-0,014
	Equal variances not assumed			-0,044	714,675	0,965	-0,014
Toplam TUTUM	Equal variances assumed	8,303	0,004	2,691	716	0,007	0,685
	Equal variances not assumed			2,691	698,863	0,007	0,685

Tablo 4.1.1 incelendiğinde, öğrencilerin kitap ile ilgili görüşleri cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.[$t_{(716)}$=0,044, p>0,05].Ancak öğrencilerin tutum ile ilgili görüşleri cinsiyete göre farklılık göstermektedir .[$t_{(716)}$=2,691, p<0,05].

6.sınıf öğrencilerine ders kitapları ile ilgili görüşlerini tespit etmek için uygulanan anketin kitap puanları ve matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek için uygulanan anketin tutum puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları Tablo 4.1.2 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.2: 6.Sınıf Kitap ve Tutum Puanlarının Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Group Statistics (Grup İstatistikleri)

	Cinsiyet	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Toplam Kitap	Kız	125	18,32	3,120	0,279
	Erkek	119	18,34	3,438	0,315
Toplam Tutum	Kız	125	17,32	2,749	0,246
	Erkek	119	17,18	2,413	0,221

Inpendent Samples Test
(Bağımsız Örneklemler T- Testi)

		Leven's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means			
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference
Toplam KİTAP	Equal variances assumed	0,871	0,352	-0,038	242	0,969	-0,016
	Equal variances not assumed			-0,038	236,965	0,969	-0,016
Toplam TUTUM	Equal variances assumed	0,826	0,364	0,433	242	0,666	0,144
	Equal variances not assumed			0,434	240,441	0,665	0,144

Tablo 4.1.2 incelendiğinde, 6.sınıf kız ve erkek öğrencilerin her iki ankete de verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark görülmemektedir. Kitap ile ilgili anket [$t_{(242)}$=0,038, p>0,05].Tutum ile ilgili anket .[$t_{(242)}$=0,364, p>0,05].

7.sınıf öğrencilerine ders kitapları ile ilgili görüşlerini tespit etmek için uygulanan anketin kitap puanları ve matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek için uygulanan anketin tutum puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları Tablo 4.1.3 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.3: 7.Sınıf Kitap ve Tutum Puanlarının Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Group Statistics (Grup İstatistikleri)

Cinsiyet		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Toplam Kitap	Kız	115	16,70	4,452	0,415
	Erkek	127	17,26	4,030	0,358
Toplam Tutum	Kız	115	16,91	2,892	0,270
	Erkek	127	16,10	3,605	0,320

Inpendent Samples Test
(Bağımsız Örneklemler T- Testi)

		Leven's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means			
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference
Toplam KİTAP	Equal variances assumed	0,637	0,426	-1,019	240	0,309	-0,555
	Equal variances not assumed			-1,014	230,907	0,312	-0,555
Toplam TUTUM	Equal variances assumed	13,683	0,000	1,917	240	0,056	0,811
	Equal variances not assumed			1,938	236,623	0,054	0,811

Tablo 4.1.3 incelendiğinde, 7.sınıf kız ve erkek öğrencilerin her iki ankete de verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir fark görülmemektedir. Kitap ile ilgili anket [$t_{(240)}$=1,019, p>0,05]. Tutum ile ilgili anket. [$t_{(236)}$=1,938, p>0,05].

8.sınıf öğrencilerine ders kitapları ile ilgili görüşlerini tespit etmek için uygulanan anketin kitap puanları ve matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek için uygulanan anketin tutum puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları Tablo 4.1.4 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.4: 8.Sınıf Kitap ve Tutum Puanlarının Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Group Statistics (Grup İstatistikleri)

Cinsiyet		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Toplam Kitap	Kız	119	15,40	4,203	0,385
	Erkek	113	14,82	4,658	0,438
Toplam Tutum	Kız	119	15,55	3,466	0,318
	Erkek	113	14,39	4,265	0,401

Inpendent Samples Test
(Bağımsız Örneklemler T- Testi)

		Leven's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means			
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference
Toplam KİTAP	Equal variances assumed	1,390	0,240	0,997	230	0,320	0,580
	Equal variances not assumed			0,995	224,662	0,321	0,580
Toplam TUTUM	Equal variances assumed	3,051	0,082	2,289	230	0,023	1,165
	Equal variances not assumed			2,277	215,927	0,024	1,165

Tablo 4.1.4 incelendiğinde 8.sınıf kız ve erkek öğrencilerin kitap ile ilgili ankete verdikleri cevaplar arasında anlamlı bir farklılık görülmemektedir. [$t_{(230)}$=0,997, p>0,05]. Ancak öğrencilerin tutum ile ilgili ankete verdikleri cevaplar arasında farklılık görülmektedir. [$t_{(230)}$=0,082, p<0,05].

4.1.1 Öğrencilerin Ders Kitapları İle İlgili Görüşlerine Ait Bulgular ve Yorumlar

Öğrencilere kitap ile ilgili görüşlerini tespit etmek için uygulanan anketin puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları Tablo 4.1.1.1 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.1.1: Kitap İle İlgili Anketin Puanlarının Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	$\overline{X}$	S	sd	t	p
Kız	359	16,84	4,11	716	0,044	0,965
Erkek	359	16,85	4,30			

Bu sonuçlara göre kız öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 16,84 ,erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 16,85 tir. Bu duruma göre kız ve erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre olumlu düşündükleri görülmüştür.

6.sınıf öğrencilere kitap ile ilgili görüşlerini tespit etmek için uygulanan anketin puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları Tablo 4.1.1.2 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.1.2: Kitap İle İlgili Anketin Puanlarının 6.Sınıf Öğrencilerinin Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	$\overline{X}$	S	sd	t	p
Kız	125	18,32	3,12	242	0,038	0,969
Erkek	119	18,34	3,43			

Bu sonuçlara göre 6.sınıf kız öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 18,32, erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 18,34 dür. Bu duruma göre kız ve erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre olumlu düşündükleri görülmüştür.

7.sınıf öğrencilere kitap ile ilgili görüşlerini tespit etmek için uygulanan anketin puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları Tablo 4.1.1.3 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.1.3: Kitap İle İlgili Anketin Puanlarının 7.Sınıf Öğrencilerinin Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	$\overline{X}$	S	sd	t	p
Kız	115	16,70	4,45	240	1,019	0,309
Erkek	127	17,26	4,03			

Bu sonuçlara göre 7.sınıf kız öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 16,70, erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 17,26 dür. Bu duruma göre kız ve erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre olumlu düşündükleri görülmüştür.

8.sınıf öğrencilere kitap ile ilgili görüşlerini tespit etmek için uygulanan anketin puanlarının cinsiyete göre t-testi sonuçları Tablo 4.1.1.4 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.1.4: Kitap İle İlgili Anketin Puanlarının 8.Sınıf Öğrencilerinin Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	$\overline{X}$	S	sd	t	p
Kız	119	15,40	4,20	230	0,997	0,320
Erkek	113	14,82	4,65			

Bu sonuçlara göre 8.sınıf kız öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 15,40, erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 14,82 dir. Bu duruma göre kız ve erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre kararsız oldukları görülmüştür.

4.1.2 Öğrencilerin Matematiğe Karşı Tutumları İle İlgili Görüşlerine Ait Bulgular ve Yorumlar

Öğrencilere matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek için uygulanan anketin puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları Tablo 4.1.2.1 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.2.1: Tutum İle İlgili Anketin Puanlarının Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	$\overline{X}$	S	sd	t	p
Kız	359	16,60	3,13	698,863	2,691	0,007
Erkek	359	15,92	3,66			

Bu sonuçlara göre kız öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 16,60 , erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 15,92 tir. Bu duruma göre kız ve erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre olumlu düşündükleri görülmüştür.

6.sınıf öğrencilere matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek için uygulanan anketin puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları Tablo 4.1.2.2 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.2.2: Tutum İle İlgili Anketin Puanlarının 6.Sınıf Öğrencilerine Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	$\overline{X}$	S	sd	t	p
Kız	125	17,32	2,74	242	0,433	0,666
Erkek	119	17,18	2,41			

Bu sonuçlara göre kız öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 17,32, erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan

ortalamaları 17,18 tir. Bu duruma göre kız ve erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre olumlu düşündükleri görülmüştür.

7.sınıf öğrencilere matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek için uygulanan anketin puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları Tablo 4.1.2.3 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.2.3: Tutum İle İlgili Anketin Puanlarının 7.sınıf Öğrencilerinin Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	$\overline{X}$	S	sd	t	p
Kız	115	16,91	2,89	240	1,019	0,309
Erkek	127	16,10	3,60			

Bu sonuçlara göre kız öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 16,91, erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 16,10 tir. Bu duruma göre kız ve erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre olumlu düşündükleri görülmüştür.

8.sınıf öğrencilere matematiğe karşı tutumlarını tespit etmek için uygulanan anketin puanlarının cinsiyete göre T-testi sonuçları Tablo 4.1.2.4 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.2.4: Tutum İle İlgili Anketin Puanlarının 8.sınıf Öğrencilerinin Cinsiyete Göre T-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	$\overline{X}$	S	sd	t	p
Kız	119	15,55	3,46	230	0,997	0,320
Erkek	113	14,39	4,26			

Bu sonuçlara göre kız öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan ortalamaları 15,55, erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre puan

ortalamaları 14,39 dur. Bu duruma göre kız ve erkek öğrencilerin ankete verdikleri cevaplara göre olumlu düşündükleri görülmüştür

5.SONUÇLARIN TARTIŞILMASI

Kitap ile ilgili ankete katılan 718 öğrenciden kız ve erkek öğrenciler kitap ile ilgili görüşlerinin olumlu düşündüklerini belirtmişlerdir.

Kitap ile ilgili ankete katılan 6. ve 7.sınıf kız ve erkek öğrenciler olumlu düşünmüşler, 8.sınıf kız ve erkek öğrenciler kararsız olduklarını belirtmişlerdir. 2008–2009 eğitim öğretim yılında matematik kitabında yapılan değişikliklere 6.ve 7.sınıf kız ve erkek öğrenciler olumlu düşündükleri bulgusuna göre yeni matematik programının ve yeni program çerçevesinde değişen matematik ders kitaplarının bir başarısı olarak yorumlanabilir. Ancak aynı durum 8.sınıf kız ve erkek öğrencilerinin bulgusuna göre söylenemez.

Matematiğe karşı tutumları ile ilgili ankete katılan 718 öğrenciden kız ve erkek öğrenciler matematiğe karşı olumlu düşündüklerini belirtmişlerdir.2008–2009 eğitim öğretim yılında matematik kitabında yapılan değişikliklerin kız ve erkek öğrenciler olumlu düşündükleri bulgusuna göre yeni matematik programının ve yeni program çerçevesinde değişen matematik ders kitaplarının bir başarısı olarak yorumlanabilir.

6.ÖNERİLER

- Yeni matematik programı ve bu çerçevede hazırlanan matematik ders kitaplarının başarıya ulaştığını söyleyebiliriz. Ancak bazı eksiklikler tespit edilmiştir. Bunlar kısa sürede giderilmelidir.
    1. Ders kitapları hazırlanırken etkinlikler, her seviyedeki öğrenciler düşünülerek hazırlanmalıdır.
    2. Matematik kitabı alıştırma ve problemler açısından zenginleştirilmelidir.
    3. Matematik ders kitabı resimler, şekiller, fotoğraflar, grafikler yönünden daha da zenginleştirilmelidir.
    4. Matematiksel kavramların tüm çocuklar tarafından öğrenilebilmesi için ders kitabındaki etkinliklere ayrılan süre artırılabilir.
- İlköğretim okullarında verilen matematik ders saati arttırılmalı ya da müfredat yeniden düzenlenmelidir.
- Öğrencilerin seviyelerine göre, öğretmenlerin öğrencileri ders kitapları ve çalışma kitapları dışında başka kaynak ve yardımcı kitap kullanmaya yönlendirmeleri gerekmektedir.
- Türkiye genelinde okulların ve öğrencilerin farklılık göstermesi nedeniyle, okulların ve öğrencinin özelliklerine göre kitap seçilmelidir. Okulların ve öğrencilerin özelliklerini en iyi öğretmen bildiği için bu seçim öğretmene verilmelidir.

7.LİTERATÜR LİSTESİ(KAYNAKLAR)

[1.] Aşkar, P. 1988.Matematik dersine Karşı tutum Ölçen Likart tipi bir Öliçğin geliştirilmesi. Eğitim ve Bilim, Cilt:2,sayı:633,Ankara.

[2.] Albayrak, M.ve Aydın Y. 2002. 1983'ten 2002'ye İlköğretim Matematik Öğretim Programı. V. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, Milli Eğitim Basım Evi, Ankara.

[3.] Albayrak, M. 2000.İlköğretim Okullarının I.kademesinden II.Kademesine geçişte Matematik Eğitimi ile İlgili Ortaya Çıkan Sorunlar.IV Fen Bilimleri Kongresi 2000 Bildiriler Kitabı, Milli Eğitim Basım Evi,Ankara.

[4.] Altun, m.2000.Matematik Öğrenme ve çalışma Analizi. IV Fen Bilimleri Kongresi 2000 Bildiriler Kitabı, Milli eğitim Basım Evi, Ankara.

[5.] Başar ve Ark. 2002.İlköğretim Kademesiyle Başlayan Matematik Korkusunun Nedenleri. V.Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, Milli Eğitim Basım Evi, Ankara.

[6.] Baykul, Y. 2002. İlköğretim Matematik Öğretimi 6-8 sınıflar için, Pegem Yayıncılık, Ankara.

[7.] Bloom, B:S. 1979.İnsan Nitelikleri ve Okulda Öğrenme, MEB Yayınevi, Ankara.

[8.] Coine, R.N. ve Caine, G. 1991.Making conections:Teaching and human brarin,Alexandra, VA:Associating for supervision and Curriculum Development

[9.] Ceung, K.C. 1998. Outcomes of schooling,Mathematics achievement and attidues towards mathematics learning in Hong Kong.Educational Studies in Mathematics.

[10.] Çepni, S. Ve Akdeniz, A.R. 1996.Fizik Öğretmenlerinin Yetiştirilmesinde Yeni Bir Yaklaşım. Hacettepe Ü.Eğitim Fak. Dergisi,12–221–226.

[11.] Erkük, S. 1972.eğitimde Program Geliştirme, Yelkentepe Yayınları, Ankara.

[12.] Erktin, E. 1993.The relationship between math anxiety attidue toward mathematics and claasroom envirorment.14 international Conference of stres and Anxiety Reserarch society(STAR),Cairo,Egypt,april 5-7.

[13.] Erdem ve Ark. 2002.Uygulanabilir Bir Matematik Öğretim Programının yapısı. V. Ulusal fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, Milli Eğitim Basım Evi, Ankara.

[14.] Ertem S. Ve Aklan H. 2002.İlköğretim İlk Kademesinde Veri Toplama Analizi ve Konuların İşlenişi. V. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, Milli Eğitim Basım Evi, Ankara.

[15.] Ethington, C<a ve Wolfe, L.m. 1986.A.Structural model of mathematics achievement for men and women.American Educational Research Journal,5-75.

[16.] Kennedy, L.and Tipss s. 1991.Guiding Children's Learning of mathematics,Wordswarth publishing Company,Colifornia.

[17.] MEB, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı 2005.İlköğretim Okulu Matematik dersi 6–8 sınıflar öğretim programı, Ankara.

[18.] Minato,S. Ve yanese,S.1984.On the relationship between student's attidues toword school mathematics and their levels of intelligence.Educational Studies in Mathematics.

[19.] National Council of Teachers of Maths 2000.Curciculum and Evaluation Standards for School Maths.Reston,VA:8nctm.

[20.] Stodolksky, S.S, Salk, S. Ve Glaessner, B.1991.Student views about learning math and social sciences.American Educational Research Journal.

[21.] Turgut, M.F. 1978.Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme, Nüve Matbaası, Ankara.

8.EKLER

EK 1(ÖĞRENCİLEREUYGULANAN ANKET)

EK 2(ÖĞRENCİLERE UYGULANAN MATEMATİK TUTUM ANKETİ)

EK 3(ARAŞTIRMA İZİNLERİ)